

De schrijver geeft vervolgens een nauwkeurig overzicht van de wijze, waarop hij zijne bestrijdingsproeven inrichtte en van de daarvoor noodige uitgaven, ook in vergelijking met de kosten van agarkulturen en van baryum-carbonaat houdend brood, dat hem bleek even als de melkkulturen van Loefflersche bacillen — afdoend te werken. Het bleek hem, dat hij, om één Morgen (dat is ruim $\frac{1}{4}$ Hektare) van muizen te zuiveren, bij 't gebruik van melkkulturen van Loefflersche bacillen moest besteden 28 Pf. ($= 16 \frac{1}{2}$ ct), bij 't gebruik van baryum-carbonaat 33 Pf. ($= 19 \frac{1}{2}$ ct), terwijl het gebruik van agarkulturen van Loefflersche bacillen moest kosten 70 Pf. ($= 42$ ct). Behalve de boven aangegeven voordeelen van de melkkulturen boven de agarkulturen, blijken de eersten dus nog veel goedkooper te komen. In dit opzicht is het verschil tusschen melkkulturen en baryum-carbonaat zoo heel groot niet; maar bij het gebruik van kulturen van Loefflersche bacillen heeft men het groote voordeel, dat de ziek geworden en gestorven muizen de epidemie onder deze knaagdieren verder verbreiden; terwijl bij het gebruik van vergiften alleen die muizen doodgaan, welke van het vergiftige brood hebben gegeten.

J. R. B.

VI. — *Het inwikkelen van de boomstammen na het verplanten.*

In „Der Praktische Ratgeber im Obst- und Gartenbau“, 19 Jaargang, n° 44, komt van de hand van Obergärtner Herrmann een artikeltje voor over het bovenvermelde onderwerp. In 't voorjaar 1903 werden op den Hedwigsberg een 50tal ongeveer zesjarige Boskoop-halfstammen verplant. Zoowel het uitgraven als het planten zelf werd met de meeste zorg verricht. De boomen werden niet tot in het oude

hout teruggesneden; zij werden slechts hier en daar wat gesnoeid. Zij stonden uitstekend en begonnen allen mooi uit te loopen. Toen begonnen de droogte en de hitte te komen. Herhaaldelijk werden de boomen duchtig gegoten; maar niet-tegenstaande dat begonnen drie van de boomen steeds meer te verwelken. Toen liet Herrmann deze stammen tot in de kroon in stroo inbinden. Het resultaat was verrassend. Reeds na acht dagen begonnen de aldus behandelde boomen weer bladeren te krijgen; en het einde van 't lied was, dat zij tegen 't najaar beter stonden dan de anderen. Uit dit voorbeeld blijkt dus weer wat reeds herhaaldelijk bleek, nl. dat het inbinden der stammen van verplante boomen, bepaaldelijk wanneer het reeds eenigzins groote boomen zijn, zeer nuttig is. Door de stammen met stroo of mos te omgeven, wordt de directe inwerking van de felle zonnestralen op de stammen tegengegaan; en aldus wordt voorkomen, dat het water, 't welk door de stammen heen van de wortels naar de kroon moet worden voortgeleid, vóór het daar gekomen is, verdampt. Boomen, die in niet al te jongen toestand verplant zijn, weerstaan door 't omwikkelen van de stammen met stroo of mos beter de uitdrogende zonnehitte, dan boomen, die veel worden gegoten; en het gieten eischt oneindig meer werk dan het inbinden.

J. R. B.

VII. *Bittere augurken.*

In een paar afleveringen van de „Praktische Blätter für Pflanzenbau und Pflanzenschutz „ onder redactie van Dr Hiltner (jaargang II, 1904) komt een opstel voor van Eckardt, getiteld „ Ueber die wichtigsten, in neuerer Zeit aufgetretenen Krankheiten der Gurken “. Daarin wordt ook gesproken over het bitter worden der augurken. Dit verschijnsel moet, volgens den schrijver, niet aan den eenen of